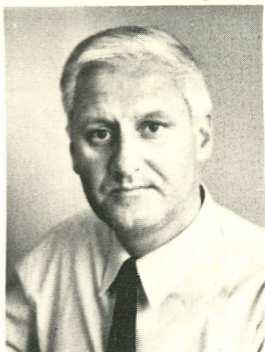

RUYS, Manu, journalist en publicist (Antwerpen - 25 februari 1924).

Na de oude humaniora aan het Jezuïetencollege te Antwerpen, studeerde hij Germaanse filologie te Leuven (1944-'48). Begin 1949 werd hij parlementair redacteur van *De Standaard*, sedert 1955 is hij auteur van de hoofdartikelen en chef van de redactie-binnenland en sedert 1960 politiek coördinator van de krantengroep. Ruys is tevens redacteur voor België van *Keesings Historisch Archief* (sedert 1960), vast medewerker aan de *Winkler Prins Encyclopedie* en lid van de Belgisch-Nederlandse Commissie voor de spelling van de bastaardwoorden.

Nog als student stichtte hij het tijdschrift *Golfslag* (1946-'50), dat vlak na de Tweede Wereldoorlog het eerste réveil bij de Vlaams-nationalistische jongeren hielp inluiden. In die periode nam Ruys ook actief deel aan allerlei nationalistische initiatieven: het Vondelgenootschap, de organisatie van jongerendagen, de redactie van week- en maandbladen als *Wit en Zwart*, *Branding* (met Frans van Mechelen), *Het Spoor der Lage Landen*, *Vive le Gueux*. Als journalist specialiseerde hij zich in de problematiek van de Belgische staatshervorming en was aldus in belangrijke mate richtinggevend voor de houding van *De Standaard* in de taalkwestie en de gemeenschapsvraagstukken. In zijn politieke commentaren heeft hij steeds vastgehouden aan enkele fundamentele beleidsregels: de aanzuivering van de taaltoestand; de verzachting van de repressiewetten en hun gevolgen; de erkenning van Vlaanderen als staatsrechtelijke entiteit; de aanpassing van België aan de Vlaamse bewustwording tot natie. In een bekende wekelijkse rubriek *Van Kamerleden en Senatoren* schetst hij de menselijke kanten en de diepere achtergronden van het parlementaire leven. Toen hij Belgisch redacteur was van de Nederlandse schoolbladen *Reflector* en *Blikopener* en geregeld meewerkte aan radio- en televisieprogramma's zorgde hij ook voor informatie over Vlaanderen in Nederland.

Ruys bereisde ongeveer alle continenten en heeft steeds bijzondere belangstelling getoond voor de Afrikaanse ontvoogdingsstrijd. Tussen 1958 en '74 ging hij veertienmaal naar Zaïre en tweemaal naar Zuid-Afrika. In 1968 werd zijn reportage over de apartheid bekroond met de Vlaamse Journalistenprijs. Zijn boek *De Vlamingen*, een kroniek over „een volk in beweging, een natie in wording”, werd een bestseller en kreeg onmiddellijk Franse, Engelse en Duitse vertalingen.

WERKEN: *Pilkuren, politieke kartoens uit de Vlaamse strijd 58-68*, getekend door Pil en ingeleid door M. Ruys (1969); - *Valt België uiteen?* (1969); - *De Vlamingen* (1972).

HUGO DE RIDDER